

TESS GALLAGHER

The Gold Dust of the Linden Trees

Pulberea de aur a teilor

Volum publicat cu sprijinul Avincis Vinuri S.R.L.
și STOICA & Asociații

TESS GALLAGHER

The Gold Dust of the Linden Trees

Pulberea de aur a teilor

ediție bilingvă

traducere în limba română de

LILIANA URSU

Tess Gallagher

PULBEREA DE AUR A TEILOR. THE GOLD DUST OF THE LINDEN TREES

© Tess Gallagher 1976, 1978, 1984, 1985, 1986, 1987, 1992, 1994, 1995, 1996, 2006,
2008, 2011, 2017 1984.

Reprinted with the permission of The Permissions Company, Inc. on behalf of
Graywolf Press, Minneapolis, Minnesota, www.graywolfpress.org and the author.

Imagine coperta I: © Josie Gray, *Dreamers*

Foto coperta IV: Tess Gallagher, © Liliana Ursu

Imagine clapă coperta IV: © Alfredo Arreguin, *Our Lady of poetry*

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Traducere în limba română © Liliana Ursu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GALLAGHER, TESS

Pulberea de aur a teilor = The Gold Dust of the Linden Trees / Tess Gallagher;

trad. în lb. română & pref.: Liliana Ursu. - București: Baroque Books & Arts, 2017

ISBN 978-606-8564-89-0

I. Ursu, Liliana (trad.; pref.)

821.111

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

Nici un fragment din această lucrare și nici o componentă grafică nu pot fi reproduse
fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

SCRIERI

POEZIE / POETRY

*Calul meu negru: inedite și poezii alese / My Black Horse: New and
Selected Poems*

Podul peste care trece luna / Moon Crossing Bridge

Poezii la purtător / Portable Kisses

Amplitudine: inedite și poezii alese / Amplitude: New and Selected Poems

Fiindcă am vrut / Willingly

Sub stele / Under Stars

Instrucțiuni pentru dublură / Instructions to the Double

Dragi fantome / Dear Ghosts

Lanterna de la miezul nopții / Midnight Lantern

PROZĂ / PROSE

La coaforul femeii bufniță / At the Owl Woman Saloon

Cel ce iubește caii și alte povestiri / The Lover of Horses and Other Stories

Bărbatul din Kinvara – Povestiri / The Man from Kinvara

*Supa de lipitori și alte povestiri din vestul Irlandei, de Tess Gallagher
și Josie Gray / Barnacle Soup and Other Stories from the West of
Ireland, by Tess Gallagher and Josie Gray*

ESEURI / ESSAYS

*Ochalaria pentru suflet: încă zece ani cu Ray / Soul Barnacles: Ten More
Years with Ray (edited by Greg Simon)*

*Un concert al timpurilor: eseuri despre poezie / A Concert of Tenses:
Essays on Poetry*

*Ținutul lui Carver (fotografii de Bob Adelman, introducere de Tess
Gallagher) / Carver Country (photographs by Bob Adelman,
introduction by Tess Gallagher)*

O nouă cărare spre cascadă (Raymond Carver, introducere de Tess Gallagher) / *A New Path to the Waterfall* (Raymond Carver, introduction by Tess Gallagher)

Toți ai noștri (Raymond Carver, introducere de Tess Gallagher) / *All of Us* (Raymond Carver, introduction by Tess Gallagher)

TRADUCERI / TRANSLATIONS

The Sky Behind the Forest: Selected Poems by Liliana Ursu (with Adam Sorkin and the poet)

A New Path to the Sea: Poems by Liliana Ursu (with Adam Sorkin and the poet)

SCENARII / SCREENPLAYS

Dostoievski (cu Raymond Carver) / *Dostoievski* (with Raymond Carver)

A colaborat cu regizorul Robert Altman la filmul „Short Cuts”, realizat după nuvelele lui Raymond Carver, și cu regizorul Alejandro Inarritu la filmul „Birdman”, realizat după o nuvelă a lui Raymond Carver, film încununat cu un premiu Oscar în 2015.

Pulberea de aur a teilor

traducere în limba română de

LILIANA URSU

Pentru Liliana Ursu, prietena mea de douăzeci și opt de ani, care mi-a dăruit vocea românească.

Și pentru familia mea adoptivă – Mihnea, Andreea, Andrei, Alexandru, Irinel, Mica.

Pentru Valeriu, calde mulțumiri pentru încrederea în poezia mea și pentru că a făcut posibilă apariția acestei cărți.

I

„...o, cât mai tânjesc să simt măcar o
dată acea mână din mine care aruncă
privighetori atât de sus, în ceruri.”

RAINER MARIA RILKE

Călătorie neașteptată

Poate că n-am decât șapte ani în câmpul deschis
iarba necosită e atât de mare
doar vârful capului descrie o curbă
căpruie în atâta galben. Apoi ploaia.
Mai întâi scurtă. Câțiva stropi pe încheietură,
pe încheietura mea dreaptă. Mai multă ploaie.
Umerii, bărbia. Până când îmi ridic ochii
ca ei să primească bucuria.
Îmi deschid chipul. Să mi se vadă dinții.
Îmi trag cămașa peste clavicule.
Sub mugurii sânilor sunt încă băiețoasă.
Pot bea de oriunde. Ploaia.
Pielea mea tremurând. Și deodată
o nevoie atroce să înghit, să întorc ploaia cu limba
cu brațele deschise să alerg prin plenitudinea
grea, rece a celor care ating pământul
doar când cad.

Nu mai scriu poezie

ca să strâng hainele. Indiferent ce se întâmplă,
cine trăiește sau moare, eu rămân femeie.
Și întotdeauna voi avea o mulțime de treburi pe cap.
Adun laolaltă mânecile acelei cămăși.
Nimic nu poate opri tandrețea dintre noi.
Mă voi întoarce la poezie, voi redeveni
femeie. Dar acum țin în mâini
o cămașă, o uriașă cămașă.
Și undeva o fetiță
stă lângă mama ei și privește
cum se împăturește frumos o cămașă.

Aripă roșie

Cititorii de poezie, poeții.
O națiune în inima altei națiuni.
Și curcubeul acela strălucind o clipă
deasupra strâmtorii Juan de Fuca,
inelul interior violet, domul straniu din purpură. Eu cu
spatele la soare
împiedicând această imagine, ochiul
întinzându-și umbra până ce începe să vadă
ceea ce nu vede. Nu trebuie să mă gândesc
la picăturile de ploaie atârând asemeni luminii
sau să comand cadavrelor refracției din manualele școlare
și reflexiei interne să fie orbitoare. Mitul
indienilor Vilela, curcubeul lor,
un șarpe uriaș fermecat
de o fetiță până ce-i luminează
leagănul și bucăți zboară risipite peste lume, cucerite
în sfârșit de o armadă de păsări – și explicația aceasta
îmi ajunge. Și victoria de asemenea, fiecă pasăre
scăldându-se în sângele
monstrului.

Inimă-de-zăpadă

În casele noastre zăpada ne face
să călătorim. Zice: viața ta
e acolo unde te afli. Telefonul,
sunând toată ziua singur
deasupra întâmplărilor viitoare, nu e pentru tine.

Bărbatul cu o tunsoare
perfectă face o cărare
de-a curmezișul gazonului, purtându-și cărțile
asemeni sânilor. „Inimă-de zăpadă“

mi-ai spus: nu-ți tăia părul negru.

Dragostea e singura datorie.
El a sosit ieri
călare pe cel mai bun armăsar,
zeci de kilometri pe lună plină,
cu vioara frumos împodobită
sub braț.

„Mai dansează cu noi și următorul cântec.
Dacă vin zorile nu
spune nimănui. Lasă calul
să plece singur acasă.“

Inimă-de-zăpadă. Un cal
se învârte în jurul casei noastre
și are zăpadă pe coamă.

*For Liliana Ursu, my friend for 28 years, who gave
me my Romanian voice!*

*Also for my adopted family – Mihnea, Andreea,
Andrei, Alexandru, Irinel, Mica.*

*With special thanks to Valeriu for his faith in my
poems and for having made my book possible!*

I

"...oh, how I long just once to feel the
hand within me that throws larks so
high into the sky."

RAINER MARIA RILKE

Sudden Journey

Maybe I'm seven in the open field –
the straw-grass so high
only the top of my head makes a curve
of brown in the yellow. Rain then.
First a little. A few drops on my
wrist, the right wrist. More rain.
My shoulders, my chin. Until I'm looking up
to let my eyes take the bliss.
I open my face. Let the teeth show. I
pull my shirt down past the collar-bones.
I'm still a boy under my breast spots.
I can drink anywhere. The rain. My
skin shattering. Up suddenly, needing
to gulp, turning with my tongue, my arms out
running, running in the hard, cold plenitude
of all those who reach earth by falling.

I Stop writing the Poem

to fold the clothes. No matter who lives
or who dies, I'm still a woman.
I'll always have plenty to do.
I bring the arms of his shirt
together. Nothing can stop
our tenderness. I'll get back
to the poem. I'll get back to being
a woman. But for now
there's a shirt, a giant shirt .
in my hands, and somewhere a small girl
standing next to her mother
watching to see how it's done.

Red Wing

The readers of poetry, the writers of
poetry. Nation inside
the nation. That rainbow holding briefly over
the Strait of Juan de Fuca, its violet
inner rim, its guess-work dome
of crimson. My back to the sun for this
to happen at all, the eye extending
its shadow until it sees into
what it doesn't see. I don't have to think
of raindrops hanging as light, or to command
the schoolbook corpses of refraction and
internal reflection to be dazzled. The myth
of the Vilela Indians, its rainbow
a gigantic serpent charmed
by a small girl until it sheds her
sway and piecemeal ravages the world, vanquished
at last by an army of birds – that's good enough
for me. And victory too, each bird
dipping itself in the blood
of the monster.

Snowheart

In our houses, the snow keeps us
traveling. It says: your life
is where you are. The phone,
all day ringing by itself
over the next lot, isn't for you.

The man with the perfect
haircut makes a track
across the lawn, holding
his books like a
breast. *Snowheart*

you have said: *don't cut your black hair.*
Love's the only debt.
He's up again
and riding the best mare
ten miles by moonlight, the
spruce-backed fiddle
under his arm.

"Dance us the next one too .
If day comes, don't
tell. Let the horse
go home alone."

Snowheart. Someone's horse
circles the near house.
There is snow
on its back.